

Bemærkninger til lovforslaget

Folketinget vedtog den 4. juni 1971 enstemmigt at indskrænke ytringsfriheden for personer, der ikke logrer for magthavernes autoriserede meninger (spalte 7709). Ubehagelighederne bekendtgjordes som lov nr. 288 af 9. juni 1971, der indførte en § 266 b i borgerlig straffelov. Det oprindelige lovforslag, fremsat den 7. oktober 1970 af justitsministeren fra Det Konservative Folkeparti, findes i tillæg A spalte 1183-1190. Forhandlingerne står i spalte 843-862 og 7433-7447, mens udvalgsbetænkningen er aftrykt i tillæg B spalte 3001-3008.

Efter ændring ved lov nr. 357 af 3. juni 1987 har reglen nu følgende indhold:

»Den, der offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.«

(Ordene »seksuelle orientering« er 1987-bidraget til forværrelse af 1971-misfosteret).

I praksis benyttes bestemmelsen fortrinsvis til at afskrække gode danske kvinder og mænd fra at fremføre renfærdige saglige argumenter i den politiske debat til sikring af den danske nations uforstyrrede beståen.

Når røde landsødelæggere kommer til kort i saglig debat, vrænger de racist efter de dansk-nationale og anmelder dem til politiet, der, alt efter hvordan de politiske vinde blæser, slæber folk for retten med lynchhetzeri og opnår politiske straffe over dem.

Nogle af de mange eksempler på det anførte findes i Riemann-dommen afsagt efter anmeldelse fra Det Radikale Venstre (Hjørring Kriminalrets sag SS 288/1981), de tilsvarende kommunalvalgkampskridt refereret på side 8 i Fremskridt for 8. november 1985 og højesteretsdommen af 13. februar 1989 i Grønjakkesagen (Ugeskrift for Retsvæsen B 399-402).

En anden af § 266 b's virkninger er, at statsmonopolet Danmarks Radio og andre medier (blandt andet i sidstnævnte dom) skaffer sig alibi til at undertrykke befolkningsmajoritetens opfattelser under påskud af, at de ømskindede journalister ellers udsætter sig selv for straf i medfør af denne bestemmelse. I ly

heraf landsforrædderhygger den danske journaliststand sig med alene at udbrede de dødsensfarlige vrangbudskaber, som den vil pådutte befolkningen som sandhedsevangelier.

Nærværende lovforslag går ud på at ophæve disse gruelige demokrati-fordærvelser. Folketinget løser nu engang ikke landets problemer ved med flammen- de straffe at forbyde folk at tale om dem.

Straffelovens almindelige regler sikrer mod injurier (§ 267), bagvaskelser (§ 268), krænkelser af privatlivets fred (§§ 263-265) og voldtrusler (§ 266 a). Derfor er § 266 b overflødig på disse områder.

Og enhver overflødig ytringsfrihedsindskrænkning er en samfundspestilens af tre grunde:

- 1) Det enkelte menneske skal have den mest udstrakte personlige frihed, uden at magthaverne har hjemmel til at revse og korrigere ham, medmindre ganske klare hensyn taler for, at friheden skal indskrænkes.
- 2) Samfundet udvikler sig i disse år fantastisk hurtigt. Hvad der var en evig sandhed for nogle år siden, kan nu være ved at blive hykleri og hule fraser. Og omvendt: hvad vore bedsteforældre forkætrede, er nu om dage ofte den højeste sandhed.

For at en sådan omskiftelighed kan forløbe, og for at mindst muligt af den skal komme på afveje, er det bedst med udstrakt frihed til, at flest mulige synspunkter kan krydse klinger. Det lettes ved, at enhver uforfærdet ligepå og hårdt, lysende klart og hensynsløst kan fremtordne med sine meninger om hvad som helst. Skrællinger, der generes af at høre andres meninger, kan under ingen omstændighed gøre nytte i Nudanmarks meget, meget svære situation.

Den er opstået, fordi flertallet ikke har ænsset advarselserne med deres uhyrlighedstiltag. Derfor skal der fremover stærkere lyd til deres skurvede hoveder.

Forbi er dronning Victorias klunkedage, hvor borgerskabet var så sart, så sart. Usminkede sandheder skulle absolut skjules under forløjethedens tunge dyne. Sligt er der ikke råd til nu, da Danmark stander i våde.